

Do mego okna puka wiatr
Na chwilę tylko wpadł
I na wędrówkę chce namówić
Po co w miejscu stać – rzekł mi
Czy cię to nie nudzi ?
Przygoda tam czeka – tylko przejdź
Przez próg co dzieli ludzi
Na tych, którzy chcą jak wiatr
I tych co skrępował strach
Tych co nie wierzą w nic
I przestali ufać w sny
Odgrodzonych skałą drzwi

Anioły, Ja i wiatr
I skrzydła ptaków
Co w dal unoszą nas
Przestrzeni głos i Ja
Jak ziarnko maku
Rzucone w morski piach

I nie wiem gdzie jest kres podróży
I czy do celu nam
Do tych zamkniętych bram
Bo śpiących zbudzić czas
Niech wyjmą skrzydła z szaf
I do góry ,hen
By wolności wdychać tlen
Pełną piersią
A wiatr niech zanuci
Pieśń Ikara władcy chmur

Ja i wiatr
I skrzydła ptaków
Co w dal unoszą nas
Przestrzeni głos i Ja
Jak ziarnko maku
Rzucone w morski piach

Anioły ...